

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa E. W.

przeciwko "R.,- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" spółce komandytowej
z siedzibą w W. obecnie R.,- spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w W.

o odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 października 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódka zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października 2014 r. naruszenie art. 471 k.c. w związku z art. 361 k.c. i art. 86 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 pkt 1 i art. 15 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług oraz naruszenie – w różnych układach i powiązaniach - art. 248 § 1, art. 278 § 1, art. 381 i 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła oczywistą jej zasadnością oraz występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego pojęcia szkody w rozumieniu art. 361 k.c.: czy wchodzi w zakres tego pojęcia uszczerbek spowodowany niemożliwością rozliczenia przez sprzedawcę - podatnika podatku VAT - przez korekturę faktur nieuwzględniających tego podatku, gdy druga strona umowy potrąciła należny podatek z ceny, a sprzedawca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej i nie uzyskiwał przychodu, i czy uszczerbek ten pozostaje w związku przyczynowym z zachowaniem kontrahenta uniemożliwiającym dokonanie wskazanego rozliczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej powódki.

Nie jest spełniona także przesłanka w postaci występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu

art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Kwestia podniesiona przez powódkę w skardze nie może być uznana za takie zagadnienie. Nie ma w sprawie potrzeby rozstrzygania tej kwestii wobec niepodważonego stanowiska Sądu, że powódka zgodnie z ciążącym na niej obowiązkiem wykazania zasadności i prawdziwości podnoszonych twierdzeń faktycznych, nie wykazała, że zdarzenia, z których wywodzi dochodzone roszczenie miały miejsce.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461), a także § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).